

SEDMO ČUDO

**ŠOLA V NARAVI—
LIBELIČE**

**LATINŠČINA—
KAJ JE TO?**

**CICIČUDO in
CICIČUDO REKA**

**LETOŠNJA ZIMSKA
MODA**

POEZIJA

**DOBRODELNA AKCIJA
ZA AZIL**

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče

Šolska ulica 10

2311 Hoče

Uredila: Nina Majer

Šolsko leto: 2013/2014

Izdano: december 2013

Soustvarjalci: učenci pri novinarskem
in likovnem krožku

PONOSNI SMO NANJE ...

Staša Kučer, 9. a:

Bronasto Cankarjevo priznanje in bronasto priznanje v znanju angleškega jezika. Iz obeh jezikov se je uvrstila na regijsko tekmovanje.

Tilen Kodrič, 9. b:

Bronasto Cankarjevo priznanje in bronasto priznanje v znanju angleškega jezika. Iz obeh jezikov se je uvrstil na regijsko tekmovanje.

Tinkara Primec, 8. b:

Bronasto Cankarjevo priznanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje.

**Pa še na mnogo drugih...
vsem ISKRENO ČESTITAMO!**

VSEBINA:

ŠOLSKE NOVICE	3
DOBRODELNA AKCIJA ZA AZIL	7
LATINŠČINA—KAJ JE TO?	8
CANKARJEVO TEKMOVANJE	9
SMEH JE POL ZDRAVJA	10
LETOŠNJA ZIMSKA MODA	11
LITERARNI KOTIČEK	12
CICIČUDO IN CICIČUDO REKA	14

POHOD NA SNEŽNIK

V soboto 14. septembra smo se s planinci odpravili na pohod na Snežnik. Sodelovali smo učenci, ki obiskujemo izbirne predmete: šport za zdravje, šport za sprostitev in turistično vzgojo. Na pohodu so se nam pridružili tudi planinci planinskega društva Fram. Dan smo začeli ob pol sedmih, saj smo se takrat vsi zbrali pred šolo in se najprej z avtobusom odpravili do začetka naše poti. Po treh urah smo končno prišli do planinske kočice, kjer smo še pomalicali ter se vsi veseli odpravili proti našemu cilju. Vzpon je bil naporen, a smo na koncu vseeno prišli na vrh, kjer pa je bilo vetrovno in megleno. Sledila je še pot nazaj, kamor smo prišli vsi izmučeni. Spet smo pomalicali in si v spomin vzeli še kakšno glineno ploščico.

Na koncu nam je ostala še vožnja domov. Ko smo ob osmih zvečer stali pred šolo, smo se lahko našega pohoda samo še spominjali.

Novinarka: Lučka Stopinšek, 8. b

Fotografije: Lučka Stopinšek

VAŠ KORAK ZA ČISTEJŠI ZRAK - RIME IN PESMI EKOLOGIJE

V torek, 17. 9. 2013, smo se trije učenci (Zoja Vučič, Marsel Škorjanec Lekš in Staša Kučer) udeležili Bralnega maratona na Trgu Svobode v Mariboru, ki že enajsto leto zapored obeležuje začetek Prežihove bralne značke. Organizirala ga je Zveza prijateljev mladine, posebni gost pa je bil znan slovenski pisatelj, Tone Partljič, ki nas je zabaval s svojimi družbenokritičnimi in razposajenimi šalami. Tema naših pesmi je bila, že drugo leto, ekologija, tokrat predvsem onesnažen zrak. Kljub slabemu vremenu, nam čakanje, da pridemo na vrsto ni bilo niti malo odveč, saj so nam čas krajšale pesmi naših sovrstnikov- večinoma lastne, vse pa odlične... Razveselila nas je tudi nagrada za sodelovanje, ki so nam jo poklonili; vsak od nas je domov odšel s knjigo.

Škoda, da se v tej sestavi naslednje leto ne bomo mogli vrniti, vendar pa vemo, da bomo lahko še vedno sodelovali kot srednješolci.

Zapisala: Staša Kučer, 9. a

Fotografije: Lidija Mazgan, knjižničarka

POZIV

Stopi ven na sprehod,
hodi tam ali tod,
štej oblake, glej cvetlice,
prisluhni, da boš slišal ptice.

Le ne spusti se po poti,
kjer ljudje so kot roboti.

Slepi za kar naj bilo bi sveto
in prekmalu bo odvzeto.

Zato pridruži se ljudem,
ki skrbijo za naravo
in se ob boku Zemlji,
spustijo v bitko pravo.

Zemlja nikoli ne miruje,
zadnja se na fronti še bojuje,
padli njeni so vojaki,
en za drugim, ker so jih bedaki
posekali, zažgali, pokosili,
v tovarne in skladišča spremenili.

Ves svet za talce vzeli,
v barvne škatle jih ujeli,
zaparkirali pokol v zlat paket,
rekli, da se borijo za planet.

zamenjali cenejšo proizvodnjo za razsodnost
in popolnoma pozabili na prihodnost.

Kdaj bodo ljudje spoznali,
da kmalu več ne bo živali,
le zverine bodo še ostale,
s tovarn okolje še naprej onesnaževali.

To poziv je! V boj za ta planet,
da ga ohranimo še nekaj tisoč let.

Napisala: Staša Kučer in
Marsel Škorjanec Lekš

ŠOLA V NARAVI-LIBELIČE

V ponedeljek, 23. 9. 2013, smo se osmi razredi osnovne šole Hoče odpravili v šolo v naravi v Libelici. Izpred šole smo se odpravili že ob pol devetih. Pot nas je vodila skoraj do meje z Avstrijo. Že takoj po prihodu so nam razdelili sobe in nam razložili pravila. Popoldan smo spoznali gospoda Dušana in Rajka, s katerima smo odšli na ogled okolice. Sprehodili smo se proti meji z Avstrijo, kjer so postavljeni tudi mejni kamni. Tam smo izvedeli marsikaj zanimivega o zgodovini te meje. Naslednji dan smo dan začeli že od sedmih zjutraj z jutranjo telovadbo. Sledil je zajtrk in navodila za čez dan. Ta dan smo se odpravili na vožnjo s kanuji ob Dravi. Tam smo imeli tudi malico - pečene hrenovke in kosilo. Popoldan pa smo spoznali tudi učiteljici za biologijo go. Mileno in go. Jasmino, s katerima smo se odpravili v gozd in nastavili pasti. Seveda smo tudi v sredo dan začeli z jutranjo telovadbo in zajtrkom, kjer smo se zmenili za nadaljnji pohod, ki je sledil. Odšli smo v dolino, kjer smo najprej nekaj pomalicali, nato pa si odšli pogledat dva muzeja. V prvem smo si pogledali, kako so kmetovali včasih, v drugem pa smo si pogledali črno kuhinjo in učilnico, kakršne so imeli včasih. Na koncu pa je sledil še ogled kostnice na pokopališču. Popoldan pa smo se učili vozlati različne vozle. V četrtek smo na urniku imeli lokostrelstvo in plezanje, ki smo ga nadaljevali še popoldan., medtem ko smo ostali imeli temo povezani z naravo, kjer so nam zavezali oči in smo hodili med držanjem za vrvico. Kot poslovilni večer pa smo zvečer imeli ples v jedilnici. V petek smo pogledali še pasti od torca in spakirali. Razdelili so nam še spričevala in pojedli smo kosilo, nato pa smo se vsi veseli po odličnem tednu vrnili nazaj k šoli, kjer so nas že pričakali starši.

Avtorica besedila: Lučka Stopinšek, 8. b

Avtorica slik: Nina Dobaj, 8. a

Vsako jutro nas je že navsezgodaj pričakal ta razgled.

Kanuizem na reki Dravi.

Ogled muzeja o kmetijstvu kjer nam je učiteljica Milena najprej nekaj razložila.

V drugem muzeju smo lahko videli kakšne učilnice so imeli včasih.

ARHITEKTURA in STAVBARSTVO

Dne, 18. 11. 2013, smo imeli učenci 6. razredov kulturni dan na temo stavbarstva oz. arhitekture.

Zjutraj smo se učenci obeh razredov zbrali v likovni učilnici, kjer smo imeli uvod z učiteljem likovne umetnosti Albinom Lorberjem. Nato smo si po razredih ogledali film o nebotičnikih, ki mi je bil zelo všeč. V njem smo izvedeli zelo dosti zanimivih informacij npr. da je Burj Dubai najvišji nebotičnik na svetu. Sledila je malica, ki jo je sestavljal polnozrnat rогljček z marmelado ter čaj.

Po malici smo se razdelili v pare, vsak par je dobil škatlo z raznimi deli (kosi), iz katerih smo sestavljali zgradbe. V škatlah so bile tanke in debele deščice, leseni kvadri, iz kartona razrezani krogi različnih oblik, razne deščice zlepljene skupaj ... Naslednjo uro smo iz deščic sestavljali nebotičnike, ki so bili veliki tako kot mi. Ker smo delali v treh učilnicah, smo si lahko po končanem delu ogledali izdelke – stavbe – ki so nastale. Ob koncu kulturnega dne smo se slikali z našimi umetninami in pospravljali.

Uspešno smo prijadrali do konca kulturnega dne.

Zapisała: Lucija Golob, 6. b

POHOD DO SLIVNIŠKEGA IGRIŠČA

V torek, 22. 10. 2013, je cela šola imela športni dan. Od četrtega razreda pa vse do devetega smo se učenci z učitelji odpravili proti Slivniškemu igrišču. Pot nas je vodila do Križne kapele, kjer smo se obrnili proti Slivnici. Po dveh urah smo končno prispeli na igrišče. Pomalicali smo sendviče in popili čaj. Nato smo odšli igrati nogomet, odbojko ali pa smo preprosto sedeli na travi in se pogovarjali. Čas je še prehitro mineval, zato smo se morali hitro odpraviti nazaj proti šoli.

Seveda smo prej za sabo tudi počistili smeti. K šoli smo se vrnili po krajši poti čez gozd, katero je spremljal sproščen pogovor. Tako se je ob 12.30 naš športni dan zaključil.

Zapisała: Lučka Stopinšek, 8. b

Dobrodelna akcija za AZIL

Na naši šoli se že vrsto let organizirajo dobrodelne akcije in ta je bila ena izmed mnogih. A bila je prav posebna. Zbirali smo namreč odeje, hrano za pse in muce ter razne igračke za mariborski azil.

Vse se je pričelo na sestanku šolske skupnosti, ki ga vodi Lidija Mazgan. Ta je dala pobudo, da bi na naši šoli imeli zbiralno akcijo za azil. Seveda smo se takoj strinjali in Tadeja Adam, Katarina Golob, Manca Visočnik ter jaz smo se javile, da bi pri tem pomagale. Tudi učenci prvih in drugih razredov so nam z veseljem priskočili na pomoč tako, da so izdelali plakate ter jih okrasili. Vsi smo se nestrpno pripravljali na torek, 15. 10. 2013, dan, ko naj bi se akcija pričela.

Napočil je dan D. Miza je bila že zjutraj pred vhodom v staro telovadnico. Plakati so bili izobešeni. Škatle, ki nam jih je prijazno odstopil gospod hišnik so bile na svojih mestih. In pričelo se je.

Odziv je bil odličen. Skoraj vsakdo, ki je prišel mimo, je daroval nekaj. Škatle so se polnile, hrane je bilo vedno več. S prijateljico Manco Visočnik, ki je prav tako pomagala pri dobrodelni organizaciji, sva po šolski objavi še enkrat obvestili učence naše šole, da bo zbiralna akcija potekala vse do četrтка zjutraj. Ob koncu dneva smo presenečeno ugotovili, da smo zbrali kar petnajst kilogramov hrane, cel zaboj igrač ter več kot dvajset odejic.

V sredo, 16. 10., pa je nastopil velik šok. V prvih petih minutah smo zbrali toliko, kot v torek v celem dnevu! Ker se je število prispevkov vidno zvečalo, so na pomoč priskočile tudi Nika Brumec, Kaja Kogal, Lena Uranjek, Manja Pauko ter Matic in Vesna Visočnik. Učenci in starši so pridno prinašali hrano, odejice ter igračke za pse in muce in škatle so se polnile s svetlobno hitrostjo. Najmlajši so se z veseljem tudi slikali ob svojem prispevku.

Ob koncu dneva kar nismo mogli verjeti svojim očem. Zbrali smo 75 kilogramov hrane, štirideset odejic ter tri zaboje igrač.

Ob koncu dneva kar nismo mogli verjeti svojim očem. Zbrali smo 75 kilogramov hrane, štirideset odejic ter tri zaboje igrač.

V četrtek, 17.10, smo zbirali še zadnje prispevke, ki jih res ni bilo malo, poleg tega smo dobili pošiljko s podružnične šole, ki je bila ogromna. Napočil je čas, da vse, kar smo zbrali, odpeljemo v azil. S prispevki smo napolnili šolski kombi in se odpeljali proti Zavežišču za živali Maribor.

Tam nas je sprejela prijazna gospa, ki nam je najprej povedala nekaj o azilu, potem pa nas je vodila do prostora, kjer smo razgovorili kombi. Gospa je bila prijetno presenečena, kajti zbrali smo preko sto kilogramov hrane, več kot petdeset odejic in veliko igrač.

Ko pa smo razgovorili kombi, je sledil del, ki smo se ga najbolj veselili - obisk živali! Gospa nas je vodila po stavbi vse do prostora, kjer so se nahajale muce. Čim smo vstopili, smo zagledali malo morje igrivih muc. Bile so povsem različne; majhne in velike, črne, bele, rjave, sive, oranžne, tiste igrive in tiste bolj lene. Imele pa so eno skupno točko - zelo so bile prijazne.

Gospa nas je mogla skoraj zvleči iz sobe, kajti mi kar nismo želeli zapustiti vseh teh kosmatink in skrivaj smo poskušali pretihotapiti kakšno v šolo. J

Ampak na srečo igranja z našimi štirinožnimi prijatelji še kar ni bilo konec - gospa nas je peljala do dela, kjer so se nahajali psi! Nekateri so radovedno tiščali gobčke izza rešetk, drugi pa so leno poležavali v notranjosti.

Kmalu je napočil čas, da odidemo. Dolgo smo se poslavljali od kosmatincev, nato pa smo se le odpeljali nazaj v šolo.

Mislím, da je ta akcija pokazala, če stopimo skupaj, smo zmožni vsega, kajti količina prispevkov za azil je presegla vsa pričakovanja. »V slogi je moč.«

Zapisala: Lara Paul, 7. b
Fotografije: Manja Pauko, 7. b

LATINŠČINA – KAJ JE TO?

OŠ Dušana Flisa je prva osnovna šola na širšem Štajerskem, ki je v letošnjem šolskem letu kot izbirni predmet zadnje triade svojim učencem ponudila LATINŠČINO.

8 nadobudnih latincev vsak torek v svet antike popelje profesorica Katjuša Kolar. Sicer pa učenje po izvirnih in sodobnih metodah učbenika MINIMUS (izšel je leta 2012) marsikomu hitro razbije predsodek o tem, da je latinščina suhoparna in težka, nasprotno, latinščina je lahko tudi zabavna! In kaj po prvih treh mesecih učenja mislijo novopečeni latinci?

Kaj ti je pri latinščini najbolj všeč?

Lana: *Lahka izgovorjava.*

Brina: *Da nas je malo pri pouku.*

Vito: *Da latinske besede zvenijo elegantno.*

Tjaša in Lena: *Svet grško-rimskih bogov.*

Anej: *Lekcije v obliki stripov.*

Nuša: *Lepo zveneča izgovorjava.*

Tilen: *Zapis latinskih besed, recimo Graecia, Caesar, proelium ...*

V čem te je pouk latinščine najbolj presenetil?

Tjaša: *Da se poleg jezika učimo tudi o življenju Rimljanov, kar je zabavno.*

Anej: *To je zame terra incognita.*

Tilen in Nuša: *Mislila sva, da bo izgovorjava težja.*

Lena: *V latinskih besedah prepoznam tudi številne angleške in nemške besede.*

Vito: *Zgrozil sem se nad jedilnikom Rimljanov, ker so jedli nadevane polhe in polže, vse skupaj pa so prelili še z ribjo omako!*

Lana: *Navdušilo me je povezovanje s predmetom zgodovina.*

Brina: *Latinščina ni zelo zahtevna.*

Katera je do sedaj tvoja najljubša latinska beseda?

Lana: *DONUM (darilo).*

Brina: *IMPROBUS (nagajiv).*

Vito: *MAGNUS (velik).*

Lena: *CUNICULUS (zajec).*

Anej: *PORCUS (prašič).*

Tjaša: *AQUA (voda).*

Nuša: *TERENTIA (Terencija).*

Tilen: *OBESA (Bajsa - ime mačke, ki nastopa v lekcijah).*

Zakaj bi latinščino priporočal/-a še drugim?

Lena: *Ker koristi pri nadaljnjem izobraževanju.*

Anej: *Ker te navadi na red in ker z latinci razširiš krog prijateljev.*

Tjaša: *Ker ni preveč zahtevna in jo uči v redu učiteljica.*

Lana: *Ker se povezuje z rimsko zgodovino.*

Brina: *Ker sodi k splošni razgledanosti.*

Vito: *Ker mi bo koristila v službi, ki jo bom opravljal (zdravnik).*

Nuša: *Ker v njej najdem veliko povezav s španščino in drugimi evropskimi jeziki.*

Tilen: *Ker je zanimiva.*

Kot vidite, nismo več tabulae rasae. V marcu 2014 bomo latinci 5 šolskih ur preživeli v rimski Celeji, kjer bomo na terenu raziskovali sledi starih Rimljanov. Takrat bo šele zanimivo!

Valete omnes!

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Letošnje tekmovanje za Cankarjevo priznanje je bilo posvečeno poeziji. Državna komisija je za šeste in sedme razreda izbrala pesniško zbirko **Toneta Pavčka**, enega najvidnejših sodobnih slovenskih pesnikov, **Majnice—Fulaste pesmi**, pesniško zbirko za mlade.

Za osmi in deveti razred pa je za šolsko tekmovanje bila izbrala pesniška zbirka **Saše Vegri, Naročje kamenčkov**.

Veliko učencev se je udeležilo šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje, nekaj pa jih je doseglo tudi dobre in zelo dobre rezultate.

Bronasto Cankarjevo priznanje so dobili naslednji učenci:

6. razred:

- * Lara Grčar
- * Tosia Robar Žerak
- * Sara Kolmanič
- * Alja Petrovič

8. razred:

- * Nina Dobaj
- * Sara Repnik
- * Lana Fanedl
- * Tinkara Primec
- * Brina Bračko
- * Tjaša Pušnik

7. razred:

- * Kaja Kogal
- * Lara Paul
- * Lena Uranjek
- * Daša Lukič
- * Manja Pauko
- * Pia Pravdič
- * Ana Dolenc
- * Klemen Korže

9. razred:

- * Staša Kučer
- * Matej Janžekovič
- * Lara Varga
- * Tilen Kodrič

Na **REGIJSKO TEKMOVANJE** gredo naslednji učenci:

- * Nina Dobaj, 8. a
- * Sara Repnik, 8. a
- * Lana Fanedl, 8. b
- * Tinkara Primec, 8. b
- * Staša Kučer, 9. a
- * Matej Janžekovič, 9. b
- * Lara Varga, 9. a
- * Tilen Kodrič, 9. b

Vsem učencem **ISKRENO ČESTITAMO**
in jim želimo še naprej veliko uspeha ter
užitkov ob prebiranju literature!

Zapisala: Nina Majer
Fotografija: vir internet

Smeh je pol zdravja

MLEKO

V šoli se tovarišica huđuje:

»Janezek tvoj spis o mleku ima samo deset vrstic, vsi drugi sošolci in sošolke pa so napisali po dve strani!«

Janezek: »Seveda tovarišica, jaz sem pisal o kondenziranem mleku.«

VSTAJENJE

Zakaj se je Jezus, ko je vstal od mrtvih, najprej prikazal ženskam?

- Če se ne bi najprej pokazal ženskam, še dandanes ne bi vedeli, da je vstal od mrtvih.

ŠAH

Zakaj Srbi ne morejo igrati šaha:

- Kralj in kraljica sta ušla v tujino, kmetje so se pobili v prvih bojnih linijah, šahovnico pa so jim ukradli Hrvati.

VICI

Zakaj si kumarice pripovedujejo vice o bananah?

- Ker mislijo, da so banane blondinke.

SKRAJNOST

Kaj je skrajnost?

- Če se poročita policist in blondinka.

RAZLIKA

Kakšna je razlika med veterinarjem in zdravnikom?

- Zdravnik se lahko s svojo pacientko poroči, veterinar pa ne.

BOKSAR

Prijateljica vpraša prijateljico:

»Slišala sem, da si se poročila z bokсар-jem? Kakšen pa je?«

»Ne znam ga opisati, ker po vsakem dvoboju pride drugačen domov.«

Zapisal: Luka Andreas Robič, 8. b

Slike: vir internet

ZIMSKA MODA 2013/2014

ZANJO

Letos bodi pozorna na:

1. Karo in živalski vzorci so to sezono zelo priljubljeni.
2. Preveliko krojene stvari (plašči, majice, srajce ...).
3. Prešite stvari, tudi modni dodatki.
4. Tople barve.
5. Stvari s čipko.

ZANJ

Letos bodi pozoren na:

1. Puhovko
2. Športno jopico s kapuco.
3. Jeans hlače.
4. Športne čevlje.

Zapisala: Lučka Stopinšek, 8. b
Fotografije: vir internet

LITERARNI KOTIČEK

Učenci 8. a

Smo učenci 8.a
večinoma iz Hoč nas je doma,
se učimo, se smejimo
včasih tudi kaj norega naredimo.

Vsi o vsakem vse vemo,
tudi tisto kar bolje je da ne,
poznamo se že iz vrtca in vsi vemo,
kateri predmet nas v noge brca.

Včasih se skupaj igramo
ali pa si nad kom duška damo,
malce ga razjezimo,
a se kasneje spoprijateljimo.

Vemo tudi kdo rad piše
in kdo iz šole ga pobriše,
imamo se radi
bolj kot Nomadi.

Zapisala: Aleksandra K. Žičkar, 8. a

ŠPORT IN JAZ

Imam kratko ime, to je Jan,
pravijo mi, da sem zaspan.
Za rojstni dan psa Orija dobim
in najraje z njim zaspim ...

Hitrost v meni živi,
pod mojo težo motor hiti.
Ju Jitsu moj šport je,
obvladam udarce vse.

Sredi leta srfam vse dni,
na deski obležim, ker me vse boli.
Konec leta, ko sneži,
pa pod mojimi nogami bord drsi ...

To vse sem jaz in moje telo,
za kosilo pa imam najraje meso.
To je moj popisani list,
a sedaj vem, da ne bom nikoli pianist.

Zapisal: Jan Vrbanič, 8. a

IZŠTEVANKE

DEČEK TAJ

SOSEDOV DEČEK TAJ
JE TEKEL V BLJIŽNJI RAJ,
SEM VPRAŠAL ZAKAJ,
IN JE REKEL PA KAJ.

VELIK ZMAJ

V NAŠ DOMAČ KRAJ,
JE PRIŠEL VELIK ZMAJ,
DALI SMO MU ČAJ,
ZATO LOVIŠ TI ZDAJ.

*Zapisale: Taja Kovač, Zala Ana Volk,
Lucija Golob, 6. b*

OGLAS

Poustvarjanje na Pesem **Svetlane Makarovič:**
Romanca o žabah (pisanje ženitvenega oglasa)

Pozdravljeni!

Sem Anastazija in stara sem 1 leto. Velika sem 4 cm in imam vijoličaste oči. Rada skačem, regam in se zabavam ob ribnikih. Rada imam sonce in rada gledam sončne zahode in vzhode. Sem zelene barve in na sprednjem levem kraku imam zapestnico. Sem bolj romantična, odkrita oseba, ki se rada zabavam v družbi odkritih, prijaznih fantov, ki imajo smisel za humor. Me pa privlačijo fantje, ki imajo rjave oči in rjave lase.

Z menoj lahko kontaktirate preko facebooka:

Anastazija Žabec

ter na telefonsko številko: 041 234 567

Zapisala: Marina Knez, 9. b

TRIJE SINOVI IN MIŠKA

Nekoč je živel nek ribič, po imenu Pergrin. Imel je ženo in tri sinove. Živel so na otoku, ki je bil majhen.

Ta ribič je vsak dan hodil lovit ribe, njegova žena pa na delo, zato so bili sinovi pogosto sami doma. Nikoli se niso dolgočasili. Včasih so spuščali čolničke po potoku, drugič so se igrali skrivalnice...

Tistega dne sta starša šla že na vse zgodaj na delo. Sinovi so se odšli igrat skrivalnice v bližnji gozd. Igrali so se celo dopoldne in malo pred dvanajsto uro, je srednji sin našel rov, ki je vodil v jamo. To je takoj povedal svojemu starejšemu bratu. Vsi trije so pohiteli domov po svetilko in malico, da bodo lahko čim dalj časa ostali v gozdu. Odpravili so se v rov, a že po nekaj korakih, se je rov razdelil na sedem manjših. Starejša dva sinova sta se želela obrniti, vendar ju je mlajši sin pregovoril, da so nadaljevali pot po sredinskem rovu. Hodili so in hodili in še enkrat prišli do razpotja. Naprej so se odpravili po najbolj sredinskem rovu. Prišli so do jame, kjer je velik kojot napadal ubogo miško in njene mladičke. Bila je hudo ranjena in popraskana, prav tako tudi njeni mladički. Bratje so kojota odgnali in ji pomagali. Ko je kojot odšel, je kar padla na tla. Lepo so poskrbeli za njo in njene mladičke. Prinesli so jim svežega listja in hrane. To so počeli dan za dnem, pa še stražili so jo, če bi se kojot vrnil, da bi ga odgnali.

Po dveh tednih so miška in njeni mladički okrevali. Lepo so se jim zahvalile za njihov trud in obljubile nagrado. Dale so jim čudežno rožo, ki izpolnjuje želje. Bratje so se zelo lepo zahvalili, saj v zameno za njihov trud niso pričakovali nagrade ter pohiteli domov. Mati in oče Pergrin ta bila zelo vesela, ko sta videla kaj prinašajo sinovi. Sklenila sta pripraviti gostijo. Vsakemu povabljenemu je roža izpolnila željo. Zadnji si je zaželel, da počni lonec, zato je pravljice konec.

Zapisala: Lucija Golob, 6. b

Kaj je zame domovina?

Domovina je moja dežela,
kjer se bohotijo biseri narave,
kjer se v šoli rojevajo bistré glave,
kjer se turist posladka s prekmursko gibanico,
ali si privošči kranjsko klobasico.

Pa vendar ljudje nekako ne vidijo teh lepot,
nimajo časa za pokušino dobrot,
zgodaj zjutraj v službe hitijo
ali pa tarnajo, ker plače ne dobijo.
hja, tako je torej s to mojo Slovenijo...

Morda pa se bo nekoč vse to spremenilo,
Državljeni bodo združili svojo energijo
In pregnali sivo ekonomijo!
Razsvetlili bodo še mladino
In vsi bomo ponosni na svojo domovino!

Zapisala: Tinkara Primec, 8. b

CICIČUDO IN CICIČUDO REKA

NARAVOSLOVNI DAN - OBISK MINI ŽIVALSKEGA VRTA (1. A)

10. 10. smo se z avtobusom odpravili na naravoslovni dan v Slovenske Konjice. Ogledali smo si mini živalski vrt v vrtnariji Polegek. Otroci so bili nad videnim zelo navdušeni, seveda pa so jim bila vseč tudi igrala in »kavbojska vas«, ki je namenjena otrokom. Nekaj vtisov:

Simon: Najbolj so mi bile vseč papige, opice, krokodil in ladja. Na ladji smo se igrali, lahko smo šli tudi v podmornico. En gospod nas je peljal na ogled živali in nam povedal, da jih mi ne smemo hraniti.

Jaka: Zelo sem vesel, da sem bil v živalskem vrtu. Videl sem papagaja, ki mu je bilo ime Jaka – bil mi je najbolj vseč. Pa tudi pujsi, ki so se valjali v blatu. Tam smo tudi malicali, pogledali smo si še druge živali. Lahko smo se tudi igrali. Nista pa mi bila vseč bivol in blaten tobogan.

Trina: S sošolci smo obiskali živalski vrt v Slovenskih Konjicah. Najbolj vseč sta mi bila dva majhna papagajčka, ki sta bila zelo barvna.

Larisa: Vseč mi je bil konjiček, ki se je pasel, in papagaj Jaka, ki pa ni hotel govoriti. Igrali smo se na zelo zanimivih igralih. To mi je bilo še posebej vseč.

Zoja: V živalskem vrtu so mi bili vseč pujski, ki so tekali naokrog, kozice, ki so imele stezice na igralih, visoko nad tlemi. Videli smo kenguruje in vseč so mi bile male pisane papige. V Konjicah pa smo si ogledali poslikane stene hiš in grad, v katerem je živel zmaj.

Matej: V Slovenskih Konjicah mi je bil najbolj vseč grad, v katerem je živel zmaj. Zmaj je ugrabil Marjetko, lepo gospodično, ki pa jo je rešil vitez. Zmaj pa še danes živi v potoku in ponoči včasih straši ljudi v Konjicah.

Marsel: Vseč mi je bilo, da smo se peljali z avtobusom. V živalskem vrtu smo videli divje pujsce, rakune, goske in še več živali. Lahko smo se tudi igrali. Ko smo se vračali, nam je učiteljica Miljana pripovedovala legendo o zmaju.

NAROBE DAN

Ob narobe dnevu je vse narobe –
na tržnicah se prodajajo rožnate gobe,
učitelji se od strahu tresejo pred testi,
učenci pa pravijo«bodite bolj vestni!
Da bi se učili je zdaj že prepozno,
a če boste slabo pisali, bo grozno!«

Dojenčki mame podojijo in jih dajo spat,
sinovi gredo v službo, očetje pa igrice igrat.
Pes na sprehod pelje svoje zveste gospodarje,
cvetice z vodo zalivajo vrtnarje,
stare knjige berejo svoje stare bralce,
zanimivi filmi gledajo radovedne gledalce.

Vse to je zanimivo,
zato pohitite,
da največje zabave ne zamudite.
Pridite čez teden in pol,
tja k nam, v narobe dol.

Daša Bejat Krajnc, 5. b

LETNI ČASI

Je zelena in vesela,
muhasta in še več.
Upam, da dež bo preč.
Zato res skupaj upajmo,
da ga res več ne bo.

Poleti mi gremo na morje,
se skupaj že veselimo.
Vsi zdaj pohitimo,
da ga ne zamudimo.

Listje pada in šumi.
narava barvo spremeni.
Krompir, koruza in kostanji,
darovi jeseni so vsakdanji.

Zunaj naletava sneg,
že pobeljen je sosednji breg.
Iz dimnikov kadi se dim,
ob topli peči obsedim.

Zapisala: Lia Perić, 4. b

Fotografije: vir internet

IZŠTEVANKA

Polž trenira hitri tek
in počasi leze v breg.
Leze, leze teden dni,
komaj sapo še lovi.
En, dva, tri,
zdaj boš tekel/tekla ti.

Karin Kelt, 4. b

POČITNICE

Počitnice imamo radi,
raje na morju, kot v kadi.

Sonce, plaža in kopalke,
vetrnice in kotalke,
vse to super je zabavno
in prav otročje enostavno.

Ta pesem je za vse nas otroke srečne,
ki želimo, da počitnice bile bi večne.

PROMET - ustvarjanje učencev 2. a razreda

Monja Kolber, 2. a

Tadej Švagan, 2. a

Anej Zupan, 2. a

Hugo Pavlin, 2. a

POKLICI – projekt tretjih razredov

Prosili smo starše, babice, dedke, če bi nam predstavili svoj poklic. Nekateri so se našemu vabilu že odzvali, nekatere pa še pričakujemo. Najprej nas je obiskala Emina babica, ki nam je predstavila poklic sodnice, nato nas je obiskal Veronikin oče in nam

Naslednji dan je prišla Tinetova mamica, ki opravlja kar nekaj poklicev (frizerka, vizažistka, kozmetičarka in šivilja). Uredila nam je frizure, opisala delo kozmetičarke ter nam poslikala obraze kot smo si želeli. Vse predstavitve so bile izvedene v obeh tretjih razredih.

Učenci 3. a

Obiskali smo poštni terminal v Mariboru

V poštnem terminalu mi je bilo zelo všeč, ko so se paketi na tekočem traku razvrščali po krajih. Povedali so tudi, da so nekoč že poslali avto. Ko se mi zabavamo, tam šele začnejo z delom.

ZOJA, 3. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo si ogledali tekoči trak. Izvedela sem, da moramo na paket napisati tudi svoj naslov, ne samo naslov prejemnika.

NINA, 3. a

Gospod nam je razkazal celotno pošto. Všeč mi je bilo, ko smo si ogledali, kako potujejo in se razvrščajo pisma. Izvedela sem, da se stroji nikoli ne zmotijo in še veliko zanimivih stvari.

MIA, 3. a

Videl sem stari poštni vlak in zanimiv tekoči trak. Na dan zložijo kar 5 000 paketov. Opazil sem, da imajo zunaj samo bele kombije, bele tovornjake in avtomobile.

ANEJ F., 3. a

Najbolj sem si zapomnil stroj, po katerem so lističi potovali zelo, zelo hitro. Ta stroj pa lahko prebere le zelo lepo napisano ali računalniško pisavo.

FILIP, 3. a

Živa Luttenberger V., 3. a

ŠOLA V NARAVI v 3. a – Duh na Ostrem vrhu

Dnevnik Eme Rauter, 3. a

1. dan

Ko sem zjutraj vstopila v razred, se mi je zdelo malo čudno, da gremo danes že v šolo v naravi. A, ko je k mani pritekla sošolka Mia in sem videla njen kovček, sva začeli takoj divjati od veselja. Vozili sva se na kovčku in se smejali. Nato smo odšli na avtobus. Med vožnjo sem videla hišo babice in dedka. Ko smo prišli, sem se začudila, saj sem pričakovala čisto drugačno hišo, a ta mi je bila še bolj všeč. Odšli smo v sobe. Soba se mi je zdela fantastična. Imeli smo dve nadstropni postelji, veliko omaro, obešalnik, pisalno mizo in kopalnico. Ko smo razpakirali, smo šli na sestanek. Tam smo se zmenili kaj bomo počeli. Nato smo najprej šli na pohod v Avstrijo, nato smo imeli orientacijo. Po tem smo imeli večerjo, po večerji pa taborni ogenj. Zunaj smo opazovali zvezde: veliki voz in severnico. Potem smo se še igrali, igrali. Po igri smo odšli v sobe, kjer smo se še malo pogovarjale in zaspale.

2. dan

Ko je zjutraj Mia zapela CIN-CIN, kot budilka, smo se vse zbudile in Danaja je začela pometati sobo. Vstale smo se in šle na jutranjo telovadbo in zajtrk. Po zajtrku smo odšli na jahanje in lokostrelstvo. Po kosilu smo imeli biološke igre in izdelovali smo bivake. Naredile smo krasen bivač. Nato smo imeli kviz in pictionarij. Pri kvizu so bila super vprašanja, pri pictionariju pa smo bile četrte. Zvečer smo imele zabavo pri prijateljicah.

3. dan

Ko smo se zbudile, smo se pogovarjale in nato začele pakirati. Potem je bil zajtrk, po zajtrku pa smo šli na pohod na Žavcarjev vrh.. Ko smo hodili, smo videli veliko mušnic. Tam, kjer je bilo več gob skupaj, smo poimenovali Smrčja vas. Na vrhu je stala hiša in nekaj klopi. Mia je imela veliko sladkarij, zato so jo vsi lovili. Tarnala je, da ne more več, a ko sem prišla jaz, sva skupaj tekali.

Ko smo se vračali, mi je bilo žal, da gremo že domov. Doma so se me vsi razveselili, a jaz bi najraje še ostala. V šoli v naravi mi je bilo super.

MOJA PESEM

Nekoč je živel polh,
ki ni maral bolh.
Ko pa je šel v šolo,
da bi videl kontrolo,
se je med potjo popackal s smolo.
Bil je ves lepljiv in smrdljiv,
učiteljica pa je rekla: Bljak!
To je polh, to ve vsak.

Andraž Jurančič, 3. c

Miška našla je sir,
v luknjici je zdaj mir.
Sosed Janez vozi motor,
danes peljal se je skozi predor.
Marjan bil je obut,
padel je in bil zasut.
V kleti je zdaj zima,
to je prava rima.

Nika Bedenik, 3. c

V klet sem si šla po banano,
videla sem podgano.
V kleti bila je zima,
to je prava rima.
Banana bila je ena,
to je boljše kot nobena.
K meni je prišla Nika,
bila je prava pika.
Igrali sva se z Niko,
pokazala mi je sliko.

Eva Rečnik, 3. c

Soseda Mateja se je peljala do križišča,
še malo naprej prišla do cestišča.
Pes pritekkel je do tistega Petra,
ki se bal je tistega vetra.
Prišla je po Petra lisica,
v resnici bila je tatica.

Lana Mladenovič, 3. c